

QUESTIO MEDICA, IN MAJORIBUS MEDICORUM SCHOLIS DISCUTIENDA.

An fiat Sanguis in corde?

1346 li

TRIPlici viventium generi, unus, idemque calor Elementaris est; *quis natura cum fit in eo, vegetat & sentit:* Ad hoc in omnibus Animantibus, Cerebro, ejusque appendicibus lumine animali collustratis utitur: illud exquirat, instrumento vitæ præcipuo, Sanguine, aut alio ipsi affini liquore, quo nutrit, auget, speciei Procreatione perennat individuum in quo est. Hujus tam gratiosi liquoris perpetuo conficiendi sollicitus idem calor qui natus est, sibi soli confusus vim *Αιματωποιήτικον* exercet, solum à partibus solidis mutuans officinam, quam non Hepar Bilis Colum, non lientem recrementi atrabilarii conceptaculum, non Venas remeantis Sanguinis ad Cor Canales, sed Cor solum viscus nobilissimum existimes.

VT cum motu vita emicat, foveatur, ac plures in annos protelatur: ita per motum triplicis substantiæ jugis effluxus, hunc ineluctabilem necis authorem ut sibi infensum arcet provida quantum in se est natura, dum Ciborum appetentiam, quæ Suctionis aut Famis naturalis sensus est, per fermenti Ventriculi incolæ particulas Eduliorum absentia magis ac magis accentes, corrugatione aliqui plexibus paris vagi in Stomacho inducta concitat. Sic stimulatus ad modum cæterarum Animantium Homo, Substantiæ suæ familiares venatur atque conquirat, comparatos dentibus secatur, frangit ac molit, manfos, salivæque in antrum Oris per tubulos lymphaticos depluat commistos, per Oesophagum in fundum Ventriculi, deglutitione protrudit, ubi qui jam in ore fuerat adumbratus Chylus à rorido ex Arteriis coronariis liquore, residuis Alimentorum circa plicas crustæ tunicæ reliquiis ac humore salivali omnis aciditatis non expertè quibus solis inest vis *χλωποστήκη* perficitur ac elaboratur.

CHYLI materies in homine & si non unica, cum in ejus escam nullum ferè non cedat viventium genus alibile, Colore aut Sapore diversum, Cognitione tamen quæ in crassando fit, ac *Ζυμωσις* bellè peractæ confectaria exaltatione partium, quibus alimenta constant particularum Salino-volatilem ac Sulphurearum, ut in aliis animantibus succus efficitur sensu Homogeneus, consistentiâ, Sapore, & Calore Lacti haud absimilis. Hæc crudior minufque digesta moles, etiam Ventriculum cui tantum deliciis adest, minimè nutrit; aliquando tamen post ulteriorem Cognitionem universum corpus alitura. Ad id septi transversi motu ac peristalticâ compressione Fibrillarum ventriculi, per pylorum in lactes propellitur Chylus suarum partium ab humoris triumviris miscelâ discretionem accepturus; partesi quidem ejus crassiori in intestina majora ad excretionem ablegatâ, purior ac defœcator evadit, ut inde facilius per canales Chyliferos mesenterii non in cava Hepatis, sed in receptaculum commune ab hoc per ductum Thoracicum in subclavias dehiscens, ab his in dextrum Cordis specum transferatur, Chyli naturâ spoliandus.

NULLUS non habet Ventrem Musculus; Cordi autem Musculorum nobilissimo, ut Sanguinis Officinæ duplicem Naturâ concessit solido pariete discretum, in eo tot Sanguinis rudis adhuc ac incocti verbera, tot fûnes quot series Fibrarum multiplices ac diversæ. Quæ quidem non ad agentis principis normam, sed organi, cruoris elaborationi conferunt, dum ipsius materiæ Caloris & Spiritus vitalis in sanguine hospitantium energiâ similari alteratam atque calefactam huc illuc intra cavitatem specuum pellunt, agitant, vibrant, & ex crassâ tenuem, ex crudâ digestam, ex gravi levem, ex inertî spiritui-sulphuream, ex tepente calidam, ex minus sapidâ dulcem, ex albâ rutilantem, ex Chylo demum sanguinem efformant, quo cæteris humoribus non confpurcatus, solus Partes corporis universi nutriet, recreet atque conservet.

QUEM intra Cordis specum ex Chylo naturâ Sanguinem perfecit eundem motu systoles soli cordi præ cæteris visceribus proprio citius per Arterias valentissimè in reliquis partes eructat. Harum extimas citra mercedem sui assimilatione connutrit Sanguis, in interioribus suas per nutritionem factas impenas pretio non mediocri compensat, quum in his sua quibus confpurcatur excrementa deponit alioquin Cordi tandem proprio conceptaculo nocivus. Quippe in hepate quod instat cæterorum viscerum, Glandula est conglomerata Venæ portæ, cavæ, Arteriæ, Nervorum, & quod in eo præcipuum est pori biliarii propaginibus infinitis intertexta, Bilem, in liene limosam ac retorridam faciem, in renibus serum, in Pancreate suas partes acidiores, per cribrifam horum viscerum substantiam exonerat, ut ad cor unde primò confluit, deperditos caloris & *ενδραμνως* gradus facilius, resuat, qui tandem indefinente fluxu refluxuque ab Arteriis in Venas per mediam substantiam partium agatur, donec in corde ultimos perfectionis gradus acquirat, laribus vitæ per nutritionem retinendis familiares & amicos.

Ergo fit Sanguis in Corde.

Prognabat Biturigis MICHAEL SAUVALLE Ebroicus, horâ nonâ matutinâ, die Sabbati 28. Februarii 1682.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI

D. ANTONIUS LEBLOY,
D. PETRUS COLLADON,

D. STEPHANUS COUSTURIER,
D. LUDOVICUS ALABAT.

D. CAROLUS CARDINAL.
D. JACOBUS LEBLOY, Decanus,

AD CONSEQUENDUM IN MEDICINA DOCTORATUS GRADUM.

PARISIIS, Ex Typographi FRANCISCE COINTE 1682.

